Lietas Nr. 168017417
Lietas arhīva Nr. 1-0174-17/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2017.gada 14.jūnijā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa
tiesnese V.Vjatere
ar sekretāri J.Mamedovu,
izskatīja atklātā tiesas sēdē administratīvā pārkāpuma lietu, kurā kā pārkāpējs norādīts **/pers. A/, personas kods /personas kods/**, par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Aprakstošā daļa

2017.gada 20.maijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Kurzemes iecirkņa inspektors sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC192368 par to, ka 2017.gada 20.maijā, plkst.11:25 /pers. A/ atradās sabiedriskā vietā, /adrese/ un ļaunprātīgi nepakļāvās Rīgas pašvaldības policijas Kurzemes pārvaldes darbiniekiem laikā, kad tie pildīja sabiedriskās kārtības nodrošināšanas pasākumus, kas izpaudās kā - atteicās pārtraukt darīt likumpārkāpumu, atteicās doties uz dienesta transportlīdzekli, atteicās nosaukt personas datus, izrādīja fizisku nepakļaušanos – grūstījās, vicināja rokas.

/pers. A/ darbības kvalificētas pēc Latvijas APK 175.panta.

Uz tiesas sēdi /pers. A/ nav ieradies. Pārkāpējam par tiesas sēdi paziņots Latvijas APK 268[1].panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā, nosūtot tiesas pavēsti uz pārkāpēja dzīvesvietu.

Ievērojot minēto, secināms, ka pārkāpējam par tiesas sēdes vietu un laiku paziņots Paziņošanas likumā noteiktā kārtībā, un uzskatāms, ka par tiesas sēdi viņš ir informēts. /pers. A/ nav informējis tiesu par neierašanās iemesliem, kā arī nav lūdzis atlikt lietas izskatīšanu.

Ņemot vērā to, ka administratīvā pārkāpuma lietas materiālos esošā informācija ir pietiekama, lai varētu izvērtēt Latvijas APK 289.[6] panta septītajā daļā noteikto, tiesa secina, ka saskaņā ar Latvijas APK 289.[11] panta pirmo daļu ir pamats skatīt lietu bez pārkāpēja klātbūtnes tiesas sēdē.

Motīvu daļa

Pārbaudot un novērtējot lietas materiālus, tiesa uzskata, ka pārkāpēja vaina administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts Latvijas APK 175.pantā, izdarīšanā pilnībā pierādīta ar lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā un administratīvais pārkāpums kvalificēts pareizi.

Latvijas APK 175.pantā paredzēta atbildība par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka, pašvaldības policijas darbinieka, robežsarga vai zemessarga, kā arī karavīra likumīgajam rīkojumam vai prasībai, kad viņi izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus, par ko uzliek naudas sodu līdz divsimt astoņdesmit *euro* vai piemēro administratīvo arestu uz laiku līdz piecpadsmit diennaktīm.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata tiesa likumā noteiktā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas APK 243.panta piektā daļa noteic, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Turklāt atbilstoši minētā panta astotajai daļai, to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem.

Latvijas APK 243.[1] pants paredz šādus pierādīšanas līdzekļus: 1) pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; 2) personu liecības; 3) eksperta atzinums; 4) kompetentās institūcijas atzinums; 5) dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; 6) elektroniskie pierādījumi; 7) procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; 8) lietiskie pierādījumi.

Savukārt saskaņā ar Latvijas APK 244.pantu institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas. Turklāt saskaņā ar Latvijas APK 289.[6] panta piekto un sesto daļu tiesa tieši pārbauda pierādījumus lietā. Tiesa nav tiesīga pēc savas iniciatīvas iegūt pierādījumus un tos pārbaudīt tiesas sēdē.

Pārbaudot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, atzīstams, ka /pers. A/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas APK 175.pantā, pierādīta ar administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC192368, kurā norādīta pārkāpuma būtība, ar 2017.gada 20.maija Rīgas pašvaldības policijas Kurzemes pārvaldes inspektora M.Grīnvalda ziņojumu, ar /pers.J/ paskaidrojumu.

Likuma „Par policiju" 22.panta pirmā daļa noteic, ka policijas darbinieks ir valsts varas pārstāvis, un likumīgas prasības un rīkojumi, ko viņš izvirzījis vai devis, pildot dienesta pienākumus, visām personām ir obligāti jāizpilda. Nepakļaušanās policijas darbinieka likumīgām prasībām ir sodāma.

Saskaņā ar likuma „Par policiju" 15.pantu policija sastāv no Valsts policijas, Drošības policijas, pašvaldības policijas un ostas policijas. Atbilstoši likuma „Par policiju" 12.panta pirmās daļas 1.punktam policijas darbiniekam ir tiesības prasīt, lai personas pārtrauc likumpārkāpumus un citu rīcību, kas traucē policijas pilnvaru izpildi, kā arī pielietot pret likumpārkāpēju paredzētos piespiedu līdzekļus.

Konkrētajā gadījumā pārkāpēja rīcība, agresīva un izaicinoša uzvedība, policijas darbinieku nosaukšana cilvēka cieņu aizskarošos vārdos, draudēšana policijas darbiniekiem, fiziska spēka izrādīšana, atteikšanās uzrādīt personu apliecinošus dokumentus vai nosaukt savus personas datus policijas darbiniekiem, kā arī šo darbību turpināšana pēc policijas darbinieku aizrādījumiem un pretošanās aizturēšanai, uzskatāma par pretošanos policijas darbinieka likumīgajām prasībām likumpārkāpuma novēršanas un apstākļu noskaidrošanas laikā.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 20.marta spriedumā lietā Nr.SKA-68/2007 pausta atziņa, ja persona uzskata, ka policijas darbinieka prasības konkrētajā gadījumā nav likumīgas, tad, nepakļaujoties šīm prasībām, persona uzņemas risku, ja vēlāk tiks konstatēts, ka policijas darbinieku prasības bija likumīgas, bet pašas personas izdarītais vērtējums kļūdains, ka šo personu sauks pie administratīvās atbildības par nepakļaušanos šīm prasībām.

Tādējādi administratīvā pārkāpuma lietā savāktie pierādījumi apstiprina faktu, ka /pers. A/ 2017.gada 20.maijā ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieku likumīgajām prasībām laikā, kad viņi pildīja dienesta pienākumus. Pie šādiem apstākļiem atzīstams, ka lietā ir savākti pietiekami pierādījumi, kas apstiprina pārkāpēja /pers. A/ vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas APK 175.pantā un viņam par izdarīto pārkāpumu uzliekams sods saskaņā ar Latvijas APK 32.panta pirmo daļu.

Nosakot sodu /pers. A/, saskaņā ar Latvijas APK 32.panta otro daļu, tiesa ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Administratīvais pārkāpums vērsts pret noteikto pārvaldes kārtību.

Izvērtējot pārkāpēja personību noskaidrots, ka /pers. A/ deklarētā dzīvesvieta ir /adrese/, pēdējā gada laikā nav administratīvi sodīts.

Lietas izskatīšanas gaitā nav konstatēti /pers. A/ atbildību mīkstinoši apstākļi, kuri noteikti Latvijas APK 33.pantā.

Atbilstoši Latvijas APK 34.panta pirmās daļa 6.punktam, tiesa par atbildību pastiprinošu apstākli atzīst to, ka administratīvais pārkāpums izdarīts alkoholisko dzērienu ietekmē. Lietas materiāliem pievienots Personas alkohola ietekmes pārbaudes protokols Nr.06-00151 saskaņā ar kuru /pers. A/ konstatēts alkohola reibuma stāvoklis attiecīgi pirmajā mērījumā – 2,19 promiles, otrajā mērījumā -2,14 promiles (lietas 12.- 13.lapa).

Nosakot sodu pārkāpējam, tiesa atzīst, ka soda mērķi – audzināt personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai pārkāpējs neizdarītu jaunus pārkāpumus, var panākt piemērojot naudas sodu, nosakot to Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175. panta sankcijas robežās.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar uz Latvijas APK 175., 289.^{16} panta pirmo un ceturto daļas, tiesa

n o s p r i e d a :

atzīt par vainīgu **/pers. A/, personas kods /personas kods/**, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un un uzlikt viņam naudas sodu 20,00 *euro* (divdesmit *euro*) apmērā.

Naudas sods ieskaitāms: Saņēmējs: Valsts kase, NMR 90000050138, Konts LV34TREL1060191011100, BIC kods: TREL LV22, Maksājuma mērķis: /pers. A/, personas kods /personas kods/, naudas sods pēc sprieduma administratīvā pārkāpuma lietā Nr.168017417.

Naudas sods jānomaksā 30 dienu laikā no dienas, kad saņemts spriedums par naudas soda uzlikšanu, vai 30 dienu laikā no dienas, kad paziņots par apelācijas sūdzības noraidīšanu.

Ja spriedumā norādītie izdevumi netiks segti labprātīgi, spriedums tiks nodots piespiedu izpildei tiesu izpildītājam.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Tiesnese V.Vjatere